

DE VRAAG OVER HUWEN EN DE OPSTANDING

door Elle Wiltjer

Over “de vraag naar de opstanding en het huwen” uit zowel Mat. 22:23-33 als in Marcus 12:18-27 en in Lucas 20:27-40. Als we deze drie parallellen aandachtig lezen, **dan gaat het over de vraag van de Sadduceeën** die niet in de opstanding, noch in engelen of geesten geloofden (Hand. 23:8). Zij stellen een strikvraag aan Jezus over zowel de opstanding als over het zwager/leviraatshuwelijk uit Deut. 23:5-10.

Ze willen weten dat wanneer er dan toch wel een opstanding is, hoe het dan moet in de opstanding met het zwager/leviraatshuwelijk waarbij de zwager moet zorgen voor een mannelijk nakomeling van zijn broer die kinderloos is gestorven. Jezus geeft dan als antwoord dat het in Israël geboden zwager/leviraatshuwelijk niet meer nodig is om voor een mannelijk kind voor zijn kinderloos gestorven broer te verwekken bij zijn schoonzuster.

Want, zegt Jezus, zij die waardig gekeurd zijn deel te krijgen aan het voor hun nog komende tijdperk waarin de opstanding plaats vindt, en daarbij opstaan, hebben die wet of die regeling van dat soort huwelijk onder het Wetsverbond niet meer nodig, want ze staan allemaal op en sterven niet meer. Het gevolg is dan kennelijk dat ze met de 1^e vrouw kunnen hertrouwen.

Zij worden daardoor door deze regeling niet meer gedwongen om met elkaar te moeten trouwen om een mannelijk kind te verwekken voor een gestorven broer die geen mannelijk kind heeft kunnen verwekken omdat hij stierf voordat zoiets plaats vond. In de opstanding der rechtvaardigen kunnen de opgestane mannen en vrouwen niet meer sterven.

Denk aan waar de Sadduceeën niet in geloofden, nl. ze geloofden niet in de opstanding en niet in engelen of geesten. Jezus brengt daar tegenin zijn leer over de opstanding en over de engelen dat beiden, dus zowel de opstanding als de engelen wel degelijk bestaan en dat de opgestane rechtvaardigen van de 1^e opstanding niet meer kunnen sterven want ze zijn als de getrouwe engelen die ook niet sterven.

De rechtvaardige opgestane mensen zijn kinderen Gods omdat zij kinderen van de opstanding zijn. De rechtvaardigen die, hoewel ze gestorven zijn, zijn voor wat God betreft, levend omdat er een opstanding der rechtvaardigen ten leven is door de dood en opstanding van Jezus. Er is toekomst, en dat is hetgeen waar de Sadduceeën niet in geloofden. Kennelijk geloofden zij dat bij de dood dus alles afgelopen was, en dat er geen toekomst meer was na de dood, geen vooruitzicht op leven.

De rechtvaardigen zijn echter kinderen der opstanding waarin er wél leven als hoop is gegeven. In het bovenstaande gedeelte gaat het dus niet over het huwelijk in het algemeen. Daar wordt hier niets over verklaard. Het gaat over het gegeven dat er geen zwager- of leviraats-huwelijken meer zijn in de opstanding. En daarom is er ook geen geworstel meer wie met wie moet trouwen.

Slechts waar God **niet** de God van is, de onrechtvaardigen dus, hebben bijbels gezien geen toekomst/opstanding ten leven, maar ten oordeel op de oordeelsdag.

Voor wat het waard is . . .